

عنوان مقاله:

نقد نسبی گرایی اخلاق سکولار؛ راهی برای رسیدن به ثبات معرفتی و اخلاقی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مدیریت، اخلاق و کسب و کار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اصغر فتحی عمادآبادی - عضو هیئت علمی گروه اخلاق، موسسه آموزش عالی آپادانا، شیراز، ایران

محدثه آهی - مربی دانشگاه پیام نور قم

خلاصه مقاله:

اخلاق دینی، دین را بن مایه اصلی و پایه اخلاق قرار می دهد و بر اساس آن محتوای اخلاق بدون امر مقدس امری پوچ خواهد بود. اخلاق سکولار، اعتبار اخلاق را مستقل از دین در نظر دارد و مرجع اعتبار اخلاق را فقط درانسان سراغ می گیرد. جدایی اخلاق از دین در عین سازگاری یا ناسازگاری کلی آنها، اخلاق سکولار را رقم می زند که نسبی گرایی اخلاقی یکی از پیامدهای آن است. از طرفی مرجعیت امر الهی و کتب مقدس، امکان ظهور نسیبگرایی را میان متدینین کمتر کرده است. نسبی گرایی در اخلاق سکولار بر مبانی معرفتی چون عقل گرایی حداقلی، فردگرایی و تقلیل گرایی استوار است و با ادله ای چون نسبیت معرفتی، تنوع فرهنگی و اجتماعی، امکان آزادی تقویت می شود. این پژوهش تلاشی است در راستای بررسی نقادانه مبانی نسبی گرایی و طرح ادله و مبانی نقطه مقابل آن، به منظور رسیدن به پشتوانه محکمی برای اخلاق. به همین منظور، به تحلیل زوایای نسبی گرایی معرفتی در حوزه علم و اخلاق پرداخته و نقدهای وارد بر آن را مورد توجه قرار داده و با توجه به عقلانیت و عینیت اخلاق و امکان ثبات معرفتی در این حوزه نظر خاص خود را مطرح کرده است.

کلمات کلیدی:

اخلاق، خدا، سکولار، دین، نسبی گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/918383>

